

IMMERSIÓ AGROTERRITORIAL AL PERIURBÀ SUD DE GIRONA

El dissabte 28 de novembre de 2015, convocat pel diari ARA i organitzat per la Fundació Agroterritori, va tenir lloc un acte d'immersió territorial al voltant del periurbà sud de Girona. La ciutadania que va participar en la jornada va fer una aproximació a la realitat agroramadera d'aquest territori coneixent de la mà de la pagesia, diverses explotacions agràries del municipi de Riudellots de la Selva: una hortícola i dues ramaderes (vaques de llet i porcs).

Al final de la jornada un participant va manifestar: "l'agricultura no es pot conèixer només des de la gastronomia, cal conèixer el procés productiu". Aquesta frase resumeix d'una manera clara el que es pretenia fer amb la immersió a la realitat agro-ramadera d'aquest territori.

La Cristina Telles de l'Horta Telles, especialitzada en tomates de la pera de Girona; en Marc i en Quim Xifra del Mas Gener, productors de llet i lligats a la cooperativa Lletera de Campllong i a Llet Nostra; i Pere Rubirola del Can Vilallonga, que engreixa vedells i tot fa cicle tancat de porcs (des del naixement fins a l'escorxador) i fa venda directa a carnisseries de tota la demarcació, varen narrar en directe les seves experiències, angoixes i il·lusions. Varen deixar clar que són pagesos joves i vocacionals que s'organitzen comercialment per atendre millor que ningú un mercat que valora la proximitat, la feina ben feta i sobretot la confiança d'uns productes de primera qualitat.

Després d'una immersió que ha sorprès, que ha generat gaudi, que ha permès preguntar, opinar, discrepar -si era precís- durant les visites s'acaba incentivant la possibilitat de continuar fer-ho tot dinant obrint un ampli col·loqui entre la pagesia, la ciutadania i la societat, Acompanyats per polítics (un alcalde i un alcalde a la vegada diputat provincial de Girona) que han estat presents durant la visita i en el dinar, s'obra un diàleg ampli i totalment obert que es resumeix, en el quadre adjunt, amb frases curtes representatives del que es va dir.

Ciudadans urbans	<ul style="list-style-type: none">- La crisi econòmica ha portat a joves a treballar al camp.- El treball a pagès és una feina molt sacrificada.- La pagesia és més respectada i valorada que fa unes dècades.- L'agricultura no només es pot quedar en gastronomia, cal conèixer el producte a fons i sobretot conèixer com es produeix.- On podem comprar els productes que hem vist?- Coneixia l'activitat agrícola viatjant, passejant pel camp però desconeixia les interioritats de l'activitat productiva i m'ha agradat i colpit molt. Realment és molt interessant.- Ho hauria de conèixer tota la ciutadania.
Polítics	<ul style="list-style-type: none">- Es fa de pagès més per tradició familiar que altre cosa. Jo no voldria que el meu fill fes de pagès perquè és un treball molt sacrificat.- La pagesia gaudeix de tots els serveis de la ciutat. Ja no són dos mons llunyans.

	<ul style="list-style-type: none"> - La pagesia està sempre predisposada a col·laborar amb els ajuntaments. Es recorda la nevada del 2010 que foren ells els que obren els camins i els carrers, amb les pales dels tractors, decantant la neu i fent-los transitables. (Lloret i Blanes els darrers en obrir-los perquè no hi havia pagesos que ho fessin i varen tenir que esperar que vinguessin les màquines llevaneus, recorden). - La pagesia jove és més dialogant i oberta que els seus pares i avis.
Pagesia	<ul style="list-style-type: none"> - L'agricultura prop d'on es viu és un gran valor necessari. Cal que la ciutadania ho apreciï i que camp i ciutat convisquin. - L'agricultura té futur i així cal presentar-la. Cal gent jove amb empena i iniciatives noves. - Els joves actuals fan de pagesos per opció personal no per tradició o per no està preparats per fer una altra cosa. - Les relacions camp-ciutat són cada vegada millors, per no dir bones, a excepció de moments puntuals i que moltes vegades no venen del sector estrictament pagès sinó per feines i actituds de persones d'empreses de serveis que es lloguen per fer feines al camp i no es senten arrelats al camp, simplement fan una feina com llaurar, escampar fems, fer tractaments com podrien fer-ne una altra. - El treball a pagès és una feina molt sacrificat es diu des del món urbà. Contesta el món pagès: "el sacrificat és treballar i no poder guanyar-se la vida", pel demés ja ho tenim assumit i intentem superar el sacrifici amb mecanització, treballar a partir d'un nucli familiar, associar-se i poder gaudir de festius, de vacances, etc. - Es fa referència que a França la ciutadania compra i fa seus els productes ells que produeixen. Amb moltes dificultats algú de fora pot entrar al mercat de productes agraris de França sense ser productor. Per entrar-hi cal que t'associes amb un francès i així poder accedir al seu mercat. Cal comprar el de casa per raons econòmiques, socials, ambientals, territorials, etc. I això als catalans ens costa entendre-ho. - Es posen de manifest problemes com el subministrament elèctric perquè les granges tenen tot el sistema depenen d'aquest (calefacció, munidores, tancs de refrigeració de llet, elaboració de pinso, servei informàtic, etc.) No tenir electricitat és una catàstrofe. Es veuen obligats, per superar aquest moments de crisi elèctrica, a tenir generadors propis. - Surt el problema dels purins i de l'adobat. La pagesia té clar que cal fer les coses bé i aplicar bones pràctiques agrícoles. Els camps necessiten ser adobats. - Cal ensenyar que al camp hi han joves actius. Aquesta és la campanya que està preparant Llet Nostra. És una forma de valorar el camp i veure'l com una opció professional i amb gent competent que creu en el futur. - El sector primari genera, a més dels llocs de treball familiars o assalariats en la pròpia empresa, llocs de treball associats (veterinaris, transport, gestories, subministra matèries primeres, etc. configurant l'ocupació real del sector. Si tanca una explotació ramadera no perden la feina els que hi treballen, la perden un nombrós nombre de persones que hi estan lligades professionalment. Tot el territori hi perd. - L'activitat agrària genera i té curar del paisatge. En el cas del periurbà sud de Girona manté un mosaic agroforestal clau per la connexió amb els espais naturals i capital territorial pel turisme. - No té sentit que cada municipi tingui el seu pavelló esportiu i el seu polígon industrial que ha malmès les millors terres de conreu. Caldria mancomunar els polígons i serveis sobretot en els àmbits periurbans. Els alcaldes no ho veuen clar. - Problemes amb les normatives urbanístiques. Molt restrictives i lentes en la tramitació de permisos per fer coberts a les granges, per posar un exemple. - És important que la pagesia connecti amb la societat. Per això cal bona imatge i cal ser receptius amb la ciutadania urbana.

